

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2011, K(2011)275 slutlig i ärendet "statligt stöd C 7/2010–KStG, Sanierungsklausel", i enlighet med artikel 61.1 i EU-domstolens stadga,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört en grund till stöd för överklagandet.

Artikel 107.1 FEUF har åsidosatts. Tribunalen har inte beaktat att 8c § stycke 1a KStG, den så kallade *Sanierungsklausel* (*bestämmelse om företagsrekonstruktion*), inte är selektiv.

- Den så kallade *Sanierungsklausel* är vid första påseende inte selektiv, eftersom det inte föreligger något undantag från det relevanta referenssystemet och eftersom det är fråga om en allmän bestämmelse som alla företag i medlemsstaten kan komma i åtnjutande av.
- Den så kallade *Sanierungsklausel* är även berättigad med hänsyn till dess art och skattesystemets systematik. *Sanierungsklausel* är berättigad för det första med hänsyn till principen om att skatt ska betalas efter betalningsförmåga, för det andra med hänsyn till bekämpningen av skattefusk, det vill säga att förhindra bedrägliga upplägg, och för det tredje med hänsyn till den objektiva skillnaden mellan ett skadligt andelsförvärv och ett andelsförvärv i syfte att genomföra en företagsrekonstruktion.

Överklagande ingett den 22 april 2016 av Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 februari 2016 i mål T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ombud: advokaterna Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efstathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- återförvisa målet till tribunalen för att denna ska pröva klagandenas yrkanden om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten av den 12 juni 2014,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna vad avser såväl målet i tribunalen som i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras på grund av flera fall av felaktig rättstillämpning enligt följande:

- 1) Uppenbart felaktig rättstillämpning och bristande motivering vad gäller bedömningen att mål T-639/14 saknade föremål, eftersom denna bedömning grundades på den omständigheten att den angripna rättsakten ersatts med kommissionens rättsakt av den 25 mars 2015.

- 2) Åsidosättande av principen om god förvaltningssed, rättssäkerhetsprincipen och principen om effektivt domstolsskydd genom att det ansetts att rättsakten av den 25 mars 2015 ersatt den angripna rättsakten.
 - 3) Uppenbart felaktig rättstillämpning vad gäller tolkningen och tillämpningen av principen om Europeiska unionens rättsakters lagenlighet.
 - 4) Missuppfattning av omständigheterna och åsidosättande av rättsregler när tribunalen fann att den angripna rättsakten *"inte på något sätt hänvisade till att ett eventuellt stöd i form av skiljedomen skedde med statliga medel"* och en uppenbart oriktig bedömning när tribunalen fann att de felaktigheter som den angripna rättsakten enligt DEI var behäftad med *"med nödvändighet prövas inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som väckts i mål T-352/15"*.
 - 5) Missuppfattning av DEI:s argument rörande kriterierna för huruvida talan ska prövas med avseende på klagomålet från 2012 och uppenbart felaktig rättstillämpning vad gäller att tribunalen fann att 2012 års klagomål underförstått avslogs av kommissionen i beslut av den 25 mars 2015.
 - 6) Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning när tribunalen slog fast att vardera parten skulle bära sina rättegångskostnader.
-